

Objawienie Jana

Rozdział 14

1. I zobaczyłem i oto baranek stojący na górze Syjon i z Nim sto czterdzieści cztery tysiące mające imię Ojca Jego które jest napisane na czołach ich 2. I usłyszałem głos z nieba jak głos wód wielu i jak głos grzmotu wielkiego i głos usłyszałem cytrzystów grających na cytrze na cytrach ich 3. I śpiewają jak pieśń nową przed tronem i przed czterema istotami żywymi i starszymi i nikt mógł nauczyć się pieśni jeśli nie sto czterdzieści cztery tysiące którzy są wykupieni z ziemi 4. Ci są którzy z kobietami nie zostali splamieni dziewice bowiem są ci są podążający za barankiem gdzie- kolwiek szedłby ci zostali wykupieni z ludzi pierwocina Bogu i barankowi 5. I w ustach ich nie zostało znalezione oszustwo nienaganni bowiem są przed tronem Boga 6. I zobaczyłem innego zwiastuna lecącego w środku nieba mającego dobrą nowinę wieczną ogłosić dobrą nowinę zamieszkujący na ziemi i każdemu narodowi i plemieniu i językowi i ludowi 7. mówiąc w głosie wielkim bójcie się Boga i dajcie Mu chwałę gdyż przyszła godzina sądu Jego i oddajcie cześć (Temu) który uczynił niebo i ziemię i morze i źródła wód 8. I inny zwiastun podążał mówiąc upadł upadł Babilon miasto wielkie gdyż z wina wzburzenia nierządu jego napoił wszystkie narody 9. I trzeci zwiastun podążał (po) nim mówiąc w głosie wielkim jeśli ktoś zwierzęciu oddaje cześć i obrazowi jego i bierze piętno na czole jego lub na ręce jego 10. I on wypije z wina wzburzenia Boga które jest zmieszane nierozcieńczone w kielichu gniewu Jego i będzie dręczone w ogniu i siarce wobec świętych zwiastunów i przed barankiem 11. I dym męczarni ich wstępuje na wieki wieków i nie mają odpoczynku dniem i nocą oddający cześć zwierzęciu i obrazowi jego i jeśli ktoś bierze piętno imienia jego 12. Tu wytrwałość świętych jest tu zachowujący przykazań Boga i wiary Jezusa 13. I usłyszałem głos z nieba mówiący mi napisz szczęśliwi martwi w Panu umierający odtąd tak mówi Duch aby odpoczęli od trudów ich zaś czyny ich podąża z nimi 14. I zobaczyłem i oto chmura biała i na chmurze siedzący podobny Synowi człowieka mającemu na głowie jego wieniec złoty i w ręce Jego sierp ostry 15. I inny zwiastun wyszedł ze świątyni krzycząc w wielkim głosie siedzącemu na chmurze poślij sierp twój i żnij gdyż przyszła twoja godzina żąć gdyż zostało wysuszone żniwo ziemi 16. I rzucił siedzący na chmurze sierp jego na ziemię i została zżęta ziemia 17. I inny zwiastun wyszedł ze świątyni w niebie mający i on sierp ostry 18. I inny zwiastun wyszedł od ołtarza mający władzę nad ogniem i zawołał krzykiem wielkim mającemu sierp ostry mówiąc poślij twój sierp ostry i zbierz kiście winorośli ziemi gdyż dojrzały winne-grona jej 19. I rzucił zwiastun sierp jego na ziemię i zebrał winorośl ziemi i rzucił do tłoczni wzburzenia Boga wielkiego 20. I została deptana tłocznia poza miastem i wyszła krew z tłoczni aż do wędzideł koni od stadiów tysiąc sześćset